

Sygn. akt II Ca 1587/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Mariusz Broda**

Sędziowie: **SO Magdalena Bajor-Nadolska (spr.)**

SO Rafał Adameczyk

Protokolant: protokolant sądowy Agnieszka Baran

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lutego 2014 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko K. S. i W. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Starachowicach

z dnia 10 września 2013 r., sygn. I C 123/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Starachowicach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

II Ca 1587/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 10 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Starachowicach oddalił powództwo D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. przeciwko W. S. i K. S. o zapłatę kwoty 17545,87 złotych.

Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny, z którego wynika, że pozwani mieli wobec banku (...) dług z tytułu umowy o kredyt konsumencki zawartej w dniu 10 lutego 2005 roku. Bank ten umową z 30 września 2011 roku przelał na rzecz powoda przysługującą mu wobec pozwanych wierzytelność. Pozew został wniesiony przez nabywcę wierzytelności w dniu 28 stycznia 2013 roku.

Zdaniem Sądu Rejonowego podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia roszczenia jest skuteczny. Źródłem zobowiązania jest umowa kredytowa, która miała być spłacona do 10 lutego 2009 roku. Powód nie przedstawił dokumentów, z których wynikałby inny termin wymagalności roszczenia wobec pozwanych. W takiej sytuacji bieg terminu przedawnienia rozpoczął się 11 lutego 2009 roku i zakończył 11 lutego 2012 roku. Trzyletni termin

przedawnienia wynika z faktu, że przedmiotowe roszczenie jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 118k.c.).

Apelację od tego wyroku wywiódł powód, który zaskarżył wyrok w całości i zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 117§2 k.c. przez błędne zastosowanie i błędne uznanie zasadności zarzutu przedawnienia pomimo, że termin przedawnienia roszczenia nie upłynął. Skarżący powołał się na nowy fakt, jakim jest prowadzenie z wniosku zbywcy wierzytelności postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanym, przez komornika przy Sądzie Rejonowym w Starachowicach A. K., w sprawie Km 787/09 oraz wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 26 stycznia 2009 roku oraz o dołączenie akt egzekucyjnych Km 787/09 i przeprowadzenie z nich dowodu na okoliczność ostatniej czynności podjętej w postępowaniu egzekucyjnym, w celu wykazania, że roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Skarżący podniósł, że potrzeba powołania dowodów powstała w związku ze zgłoszonym przez pozwanych zarzutem przedawnienia, o czym powód nie wiedział, bowiem pozwani nie wnieśli odpowiedzi na pozew. W chwili wytoczenia powództwa nie było potrzeby składania wskazanych obecnie dowodów, skoro powód miał świadomość, że roszczenie nie jest przedawnione.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że wnioski dowodowe zgłoszone przez apelującego nie mogą być uznane za spóźnione ponieważ nie mógł on złożyć ich w postępowaniu przed Sądem I instancji (art.381k.p.c.). Przewodniczący zobowiązał pozwanego W. S., działającego także jako pełnomocnik pozwanej K. S., do złożenia pisma procesowego, w którym zajmie on stanowisko w przedmiocie pozwu, w szczególności sprecyzuje podniesiony na rozprawie zarzut przedawnienia (k.79). Pozwany złożył takie pismo (k.80). Skoro było to pierwsze pismo pozwanych, w którym pozwani odnieśli się do pozwu, stanowiło ono odpowiedź na pozew, który powinien być doręczony powodowi. Z akt sprawy wynika, że pismo to nie zostało doręczone powodowi, słusznie zatem podnosi on, iż nie była mu znana strategia obronna pozwanych, o której dowiedział się dopiero z uzasadnienia wyroku.

Sąd Okręgowy przeprowadził zatem na rozprawie apelacyjnej dowód z dokumentu w postaci wniosku (...) Banku SA z dnia 26 stycznia 2009 roku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko K. S. i W. S. na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności oraz dowód z dokumentów w aktach sprawy egzekucyjnej Km 787/09 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Starachowicach A. K., na okoliczność terminu ostatniej czynności egzekucyjnej.

Na podstawie tych dokumentów Sąd Okręgowy ustalił, że zbywca wierzytelności (...) Bank SA w dniu 12 lutego 2009 roku złożył w kancelarii komornika wnioski o wszczęcie egzekucji przeciwko pozwanym. Do wniosku załączył tytuł egzekucyjny (...) z klauzulą wykonalności nadaną przez Sąd Rejonowy w Starachowicach postanowieniem z dnia 28 listopada 2008 roku (k. 97 i k.3 akt sprawy Km 787/09). Z treści bankowego tytułu egzekucyjnego wynika, że obejmuje on zadłużenie K. S. i W. S. z tytułu udzielonego w dniu 10 lutego 2005 roku kredytu nr (...). Nie ulega zatem wątpliwości, że bankowym tytułem egzekucyjnym, będącym podstawą egzekucji, została objęta ta sama wierzytelność, która następnie została zbyta na rzecz powoda (k.39-63). Egzekucja została skierowana do świadczeń emerytalnych dłużników (k.24 akt sprawy Km787/09). Z dalszych dokumentów wynika, że należność jest w dalszym ciągu egzekwowana. Ostatnie potrącenia zostały dokonane 9 stycznia 2014 roku i 23 stycznia 2014 roku (k. 98 i k.99 akt sprawy Km 787/09). Egzekucja jest zatem w toku.

Zgodnie z art. 123§1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność podjętą przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Bieg terminu przedawnienia w przedmiotowej sprawie, w związku z wypowiedzeniem umowy kredytu, rozpoczął się wcześniej niż przyjął

Sąd Rejonowy ale nie upłynął przed złożeniem wniosku egzekucyjnego i w chwili złożenia tego wniosku został przerwany. Przerwanie biegu przedawniania nastąpiło w dniu 12 lutego 2009 roku, kiedy to wniosek wpłynął do kancelarii komornika (k.1 akt sprawy egzekucyjnej Km 183/09 w aktach sprawy Km787/09). Po każdym przerwaniu przedawnienie biegnie na nowo ale zgodnie z art. 124§2 k.p.c. w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub organem powołanym do egzekwowania roszczeń danego rodzaju, przedawnienie nie biegnie na nowo dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone. Jak wynika z przedstawionych przez powoda dowodów, postępowanie egzekucyjne nie zostało zakończone.

W świetle przytoczonych okoliczności, roszczenie cedenta nie uległo przedawnieniu, a zatem pozwani nie mogą z niego skorzystać i tym samym uchylić się na tej podstawie od spełnienia świadczenia.

Sąd Rejonowy oddalił powództwo, uznając za skuteczny zarzut przedawnienia, nie zbadał zatem okoliczności sprawy i nie ustalił czy żądanie powoda jest zasadne i w jakim zakresie. W tej sytuacji należy przyjąć, iż nie doszło do rozpoznania istoty sprawy. Sąd apelacyjny może wydać orzeczenie reformatoryjne nawet przy nierozpoznaniu przez sąd I instancji istoty sprawy, ale nie jest to dopuszczalne w okolicznościach rozpoznawanej sprawy z uwagi na prawo strony do dwuinstancyjnego procesu. Z uwagi na to, że pozwani działający bez profesjonalnego pełnomocnika, pozostawali w przekonaniu o przedawnieniu roszczenia dochodzonego pozwem, a w postępowaniu apelacyjnym zostały ujawnione nowe okoliczności, pozwanym będzie przysługiwało uprawnienie do zgłoszenia innych zarzutów, co z kolei może mieć wpływ na prawa strony powodowej. Dłużnikowi przysługują bowiem wobec nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Mając na uwadze przytoczone okoliczności Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę skierował do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Starachowicach, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. Rozpoznając sprawę ponownie Sąd Rejonowy rozważy, na podstawie dotychczas zaferowanych przez stronę powodową dowodów i dowodów zgłoszonych w dalszym toku postępowania o ile zostaną zgłoszone przez strony, czy powództwo jest zasadne i w jakim zakresie.

Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 386§4 k.p.c.

SSO M.Bajor - Nadolska SSO M.Broda SSO R.Adamczyk